

Krajský úřad Olomouckého kraje

Odbor strategického rozvoje kraje

Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č. j.: KUOK 72611/2020

V Olomouci dne 29. června 2020

Spis. zn.: KÚOK/39021/2020/OSR/856

Oprávněná úřední osoba: Mgr. Martin Veselý

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Ing. Bc. Hana Mazurová

Počet listů: 3

Počet příloh: 0

Počet svazků příloh: 0

USNESENÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje (dále jen „Odbor SR KÚOK“) rozhodl takto:

Podle ust. § 94 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se **zastavuje přezkumné řízení**, zahájené usnesením Odboru SR KÚOK č.j. KUOK 61533/2020, ze dne 2. 6. 2020, ve věci územního souhlasu Stavebního úřadu Městského úřadu Kostelec na Hané (dále jen „Stavební úřad MěÚ“) č.j. KoNH 857/2020, ze dne 2. 3. 2020, když po zahájení přezkumného řízení došel k závěru, že ačkoli územní souhlas byl vydán v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla [redacted] [redacted] která nabyla práva z územního souhlasu v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jiné dotčené osobě nebo veřejnému zájmu.

Účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

– [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] (dále též jen „žadatelka“, nebo „stavebnice“)

Odůvodnění

Odbor SR KÚOK obdržel dne 26. 3. 2020 podnět [redacted] [redacted] k provedení přezkumného řízení ve věci územního souhlasu Stavebního úřadu MěÚ č.j. KoNH 857/2020, ze dne 2. 3. 2020, kterým byla umístěna stavba „*Oplocení ze severní strany pozemku „Přemyslovice č. pop. 159“*“, navržená na pozemku parc.č. st. 249 v k.ú. Přemyslovice (dále též jen „stavba“, nebo „oplocení“). [redacted] ve svém podnětu zejména uvedl, že předmětné oplocení *dokonale brání* ve výhledu při vjezdu na silnici č. II/366 z místní komunikace a takto ohrožuje bezpečnost osob a silničního provozu a je navrženo v rozporu a ust. § 7 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů (dále jen vyhláška OTP“). Dále vyjádřil svůj názor, že napadený územní souhlas byl vydán ve prospěch žadatelky v neprospěch majitelů domu Přemyslovice 156 a 157 a široké veřejnosti, která používá silnici č. II/366. Podle [redacted] má bezpečnost osob – veřejnosti, přednost před prospěchem jedné osoby. V neposlední řadě [redacted] poukázal na to, že předmětem spisu, který se váže k napadenému územnímu souhlasu, není stanovisko Dopravního inspektorátu policie ČR a též stanovisko Odboru dopravy Magistrátu města Prostějova.

Odbor SR KÚOK si k prošetření důvodnosti podání vyžádal u Stavebního úřadu MěÚ příslušný správní spis, který obdržel dne 17. 4. 2020.

Protože z předloženého spisu Stavebního úřadu MěÚ nebylo možné zjistit, zda je námitka, týkající se bezpečnosti silničního provozu důvodná, požádal Odbor SR KÚOK přípisem ze dne 5. 5. 2020 Policii České republiky – KŘP Olomouckého kraje, Dopravní inspektorát Prostějov (dále jen „dopravní inspektorát“), v souladu s ust. § 8 odst. 2 správního řádu, jako příslušný dotčený orgán, k posouzení otázky ovlivnění bezpečnosti silničního provozu předmětným oplocením. Dne 15. 5. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel vyjádření dopravního inspektorátu ze dne 13. 5. 2020, ze kterého vyplývá, že tento dotčený orgán provedl dne 19. 3. 2020 na základě podnětu [REDAKCE] kontrolu předmětného oplocení a zjistil, že toto je provedeno o výšce cca 1,05 m a brání rozhledu při jíždě z pozemku parc.č. 2681/4 v k.ú. Přemyslovice (vzhledem k tomu, že všechny nemovitosti, o nichž bude dále pojednáváno, se nachází v tomtéž katastrálním území, nebude již v dalším textu katastrální území uváděno) na silnici II/366 i z přilehlé stavby garáže domu Přemyslovice 159. Uvedené svědčí o tom, že předmětné oplocení bylo navrženo v rozporu s ust. § 7 odst. 1 vyhlášky OTP, podle kterého platí, že oplocení pozemku nesmí svým rozsahem, tvarem a použitým materiálem narušit charakter stavby na oploceném pozemku a jejího okolí a nesmí omezovat rozhledové pole sjezdu připojovacího stavbu na pozemní komunikaci.

Další zjištěnou nezákonností je fakt, že k žádosti o vydání územního souhlasu nebyly předloženy souhlasy osob, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být umístěním stavebního záměru přímo dotčeno, s předmětným záměrem, a takto nebyly splněny zákonné předpoklady pro vydání územního souhlasu. Dle ust. § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona musí být souhlas s navrhovaným záměrem vyznačen na situačním výkresu. Součástí spisu je však pouze kopie souhlasu obce Přemyslovice. Dalšími dotčenými osobami – vlastníky sousedních staveb nebo pozemků, byly Správa silnic Olomouckého kraje, p.o., E.ON Distribuce, a.s., GridServices, s.r.o. a Česká telekomunikační infrastruktura a.s. Odbor SR KÚOK uvádí, že nemá-li oznámení předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže stavební úřad dle ust. § 96 odst. 5 stavebního zákona oznamovateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě. Dojde-li stavební úřad k závěru, že oznámení nebo záměr nesplňuje podmínky pro vydání územního souhlasu, nebo mohou být přímo dotčena práva dalších osob kromě osob uvedených v odstavci 3 písm. d) stavebního zákona, ledaže by s tím tyto osoby vyslovily souhlas, rozhodne usnesením o provedení územního řízení; toto usnesení se oznamuje pouze oznamovateli a nelze se proti němu odvolat. Oznámení záměru se považuje za žádost o vydání územního rozhodnutí.

Dle ust. § 96 odst. 4 stavebního zákona platí, že územní souhlas lze přezkoumat v přezkumném řízení, které lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy územní souhlas nabyl právních účinků. Rozhodnutí ve věci v přezkumném řízení v prvním stupni nelze vydat po uplynutí 15 měsíců ode dne, kdy územní souhlas nabyl právních účinků. K přezkumnému řízení je příslušný správní orgán nadřízený stavebnímu úřadu, který souhlas vydal.

Dle ust. § 95 odst. 1 správního řádu správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, zahájí z moci úřední přezkumné řízení, jestliže po předběžném posouzení věci dojde k závěru, že lze mít důvodně za to, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

Z výše uvedeného vyplývá, že byl dán důvod pro zahájení tohoto přezkumného řízení, neboť bylo možné mít důvodně za to, resp. bylo evidentní, že územní souhlas Stavebního úřadu MěÚ č.j. KoNH 857/2020, ze dne 2. 3. 2020, byl vydán v rozporu s právními předpisy. Subjektivní lhůta dle ust. § 96 odst. 1 správního řádu, byla zachována, neboť o důvodech

vedoucích k zahájení přezkumného řízení se Odbor SR KÚOK dozvěděl poté, co mu byl dne 17. 4. 2020 předložen příslušný správní spis Stavebního úřadu MěÚ, tedy méně jak před dvěma měsíci. Současně byla splněna objektivní lhůta jednoho roku ode dne nabytí právních účinků územního souhlasu, ke kterému došlo dle ust. § 96 odst. 4 stavebního zákona dne 3. 3. 2020. Všechny podmínky pro provedení přezkumného řízení tedy byly splněny.

Odbor SR KÚOK proto usnesením ze dne 2. 6. 2020 oznámil účastníkům řízení a dotčeným orgánům zahájení přezkumného řízení, vyrozuměl je o novém podkladu rozhodnutí - vyjádření dopravního inspektorátu č.j. KRPM-48900-2/ČJ-2020-141206, ze dne 13. 5. 2020, a v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu jim umožnil vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Této možnosti žádný z účastníků nevyužil.

Podle § 94 odst. 1 správního řádu v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Soulad rozhodnutí s právními předpisy se dle § 96 odst. 2 citovaného zákona posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Příslušný správní orgán posoudí spisový materiál a podle potřeby zajistí vyjádření účastníků a správních orgánů, které řízení prováděly.

Jestliže dle ust. § 94 odst. 4 správního řádu dojde správní orgán po zahájení přezkumného řízení k závěru, že ačkoli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabytí práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, řízení zastaví.

Odbor SR KÚOK v daném přezkumném řízení postupoval při posuzování dobré víry žadatelky v práva vzniklá z nezákonného územního souhlasu dle algoritmu, popsáno v nálezů Ústavního soudu spis. zn. I. ÚS 17/16, ze dne 4. 9. 2018 (veřejně přístupný na www.nalus.cz). Přitom dospěl k závěru, že v posuzovaném případě se jedná o první skupinu situací, vymezenou Ústavním soudem v předmětném nálezů Ústavního soudu, představující nezákonnost aktu veřejné moci způsobenou čistě pochybením na straně veřejné moci. Dle Ústavního soudu *může být v případě čistého pochybení na straně veřejné moci důvěra jednotlivce (v zákonnost rozhodnutí, resp. úkonu dle části čtvrté správního řádu) narušena jen ze zcela zásadních důvodů veřejného zájmu. Platí totiž, že za správnost vlastního postupu a správnost interpretace právní úpravy odpovídá veřejná moc, nikoliv její adresáti, a případné nedostatky třeba přičítat na její vrub. Do této skupiny patří například nezákonná rozhodnutí z důvodů spočívajících v nesprávném posouzení rozsahu potřebných podkladů, případně nesprávné posouzení podkladů předložených. Dobrá víra a důvěra ve správnost a zákonnost aktu bude v takových případech na straně jednotlivce dána.* Odbor SR KÚOK má za to, že v daném případě nedošlo k ohrožení vskutku závažného veřejného zájmu a takto nenastal důvod ke zrušení posuzovaného územního souhlasu Stavebního úřadu MěÚ. Jak uvedl Ústavní soud ve zmiňovaném nálezů, „V případech čistě vertikálních vztahů, v nichž byly nezákonným rozhodnutím založeny oprávnění nebo výhoda jednotlivce oproti stavu, který měl podle objektivního práva nastat, avšak který v důsledku nezákonnosti nenastal, je nutno důvěru v akty veřejné moci a právní jistotu nabytí práv pokládat za zásadní a ustoupit od její ochrany pouze za situace ohrožení vskutku závažného veřejného zájmu. Je totiž věcí státu, aby ve správních řízeních, která vede, nechyboval, a pokud k tomu přeci jenom dojde, aby zásadně nesl následky svých pochybení. Nezbytnost ochrany důvěry v akty veřejné moci a z nich nabytých práv však může být oslabena tam, kde není dána dobrá víra v jejich správnost či zákonnost. Platí přitom, že dobrá víra se předpokládá a je na veřejné moci, aby její existenci vyvrátila.“

Z prvoinstančního správního spisu žádným způsobem nevyplývá, a ani v rámci přezkumného řízení nebylo zjištěno, že by žadatelka měla vliv na výše zjištěné pochybení Stavebního úřadu MěÚ, nebo že by, ať už nezáměrně či záměrně, uvedla Stavební úřad MěÚ v omyl. Zjištěná nezákonnost přezkoumávaného územního souhlasu, spočívající v nedostatečném a nesprávném posouzení souladu navrhovaného záměru s požadavky uvedenými v ust. § 90 stavebního zákona, konkrétně jeho souladu s prováděcími předpisy stavebního zákona, tedy nemohla vést k jeho zrušení či změně v tomto přezkumném řízení.

Stejně argumenty platí i stran zjištění, že k žádosti o vydání územního souhlasu nebyly předloženy souhlasy všech osob, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být umístěním stavebního záměru přímo dotčeno, s předmětným záměrem. Zjištěné pochybení nelze přičítat k tíži žadatelky, neboť to byl Stavební úřad MěÚ, kdo měl nedostatek předložené žádosti zjistit a vyzvat žadatelku k jeho odstranění. Kromě povinnosti zjistit v posuzovaném společném řízení takový stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti (zásada materiální pravdy - § 3 správního řádu), byl Stavební úřad MěÚ vázán též zásadou poučovací povinnosti (§ 4 odst. 2 správního řádu) a poskytnout žadatelce přiměřené poučení, jaké důsledky má nesplnění některé ze zákonných podmínek pro možnost vydání územního souhlasu místo územního rozhodnutí. Že Stavební úřad MěÚ nezjistil před vydáním územního souhlasu řádně stav věci a nepoučil žadatelku o důsledcích předložené neúplné žádosti, nelze přičítat k tíži žadatelky. Z prvoinstančního správního spisu žádným způsobem nevyplývá, a ani v rámci přezkumného řízení nebylo zjištěno, že by žadatelka měla vliv na výše zjištěné pochybení Stavebního úřadu MěÚ, nebo že by, ať už nezáměrně či záměrně, uvedla Stavební úřad MěÚ v omyl. Zjištěná nezákonnost přezkoumávaného rozhodnutí, spočívající v nedostatku dokumentace, která byla jeho podkladem, tedy nemohla vést k jeho zrušení či změně v tomto přezkumném řízení.

Z výše uvedeného je zřejmé, že žadatelka nabyla práv z přezkoumávaného územního souhlasu v dobré víře a nastala tak situace, předvídaná ve výše citovaném ust. § 94 odst. 4 správního řádu. Újma, která by vznikla zrušením (nebo změnou) přezkoumávaného územního souhlasu, by byla ve zjevném nepoměru k újmě, která realizací oplocení vznikne jiné dotčené osobě, v daném případě osobám, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být umístěním oplocení přímo dotčeno. Pokud jde o vznik újmy nezákonným územním souhlasem veřejnému zájmu, nelze než zopakovat již výše citovanou část nálezu Ústavního soudu, že „*V případech čistě vertikálních vztahů, v nichž byly nezákonným rozhodnutím založeny oprávnění nebo výhoda jednotlivce oproti stavu, který měl podle objektivního práva nastat, avšak který v důsledku nezákonnosti nenastal, je nutno důvěru v akty veřejné moci a právní jistotu nabytí práv pokládat za zásadní a ustoupit od její ochrany pouze za situace ohrožení vskutku závažného veřejného zájmu.*“. Daným územním souhlasem nedošlo k ohrožení vskutku závažného veřejného zájmu. Přestože nebylo předmětné oplocení navrženo v souladu s právními předpisy, je ze spisu zřejmé, že jeho provedení odpovídá tomu, jakým způsobem bylo provedeno původního oplocení, které má být nahrazeno novým oplocením. Pokud by se žadatelka rozhodla, že na původním oplocení provede pouze údržbu (tj. že by jeho původní parametry zůstaly zachovány), neexistoval by zákonný důvod, tedy ani veřejný zájem, pro který by stavební úřad mohl takovému záměru zabránit.

Vzhledem k tomu, že nastal zákonný důvod pro zastavení řízení, uvedený v ust. § 94 odst. 4 správního řádu, nemohl Odbor SR KUOK v daném řízení postupovat jinak, než rozhodnout způsobem uvedeným ve výroku tohoto usnesení.

Již bez vlivu na způsob rozhodnutí v daném přezkumném řízení se uvádí, že Stavební úřad MěÚ vydal dne 15. 6. 2020 na žádost [REDAKCE] [REDAKCE] územní souhlas č.j. KoNH 2144/2020,

ze dne 15. 6. 2020, kterým byl změněn v tomto řízení posuzovaný územní souhlas ze dne 2. 3. 2020 a to takovým způsobem, že oplocení je navrženo v souladu s požadavky ust. § 7 odst. 1 vyhlášky OTP.

Poučení o odvolání

Proti tomuto usnesení se podle ust. § 76 odst. 5 správního řádu nelze odvolat.

Obdrží:

1. poznamenáno do spisu spis.zn.: KÚOK/39021/2020/OSR/856, 339 V/5

Otisk úředního razítka

Ing. Bc. Hana Mazurová
vedoucí oddělení stavebního řádu